

Optagelse i Loven, men jeg har gjort det til en ufravigelig Betingelse for Bestatningen af disse Personer, at der findes en Gjenfidelighed Sted, saaledes at naar Kjøbenhavns Commune vil beskaffe dem, der ikke hør i den, skulle andre Communer have den samme Ret ligeoverfor Kjøbenhavn. Det turde vel være, at naar denne Sag ligger mere for i sine Enkeltheder, vil Rysten forgaae Kjøbenhavns Commune til at beskaffe dem, der ikke hør der. Jeg har, som sagt, ikke bestemt modsat mig Optagelsen af denne Paragraph, da jeg veed, at Kjøbenhavns Commune sætter overordentlig Priis paa den. Ved „stedligt Embede“ i Begyndelsen af Paragraphen har saavel Folkethinget som jeg forstaaet et saadant Embede, hvis Virksomhed har en stedlig Charakter, s. Ex. et Embede ved Havnevesenet, ved en af Kjøbenhavns Kirker, men derimod ikke saadanne Embeder, hvis Virksomhed strækker sig ud over en større Kreds, altsaa ikke Lærerne ved de lærde Skoler eller ved Universitetet, eller Embedsmænd i Ministerierne o. s. v. Jeg har tilladt mig at udvikle mine Grunde herfor under denne Sags Behandling i Folkethinget, men jeg skal dog ikke undlade nærmere at gaae ind paa en Retfærdiggjørelse heraf, forsaavidt det skal ønskes. Jeg kan ikke i Afveedtagelsen af denne Paragraph see nogen Hindring — idetmindste fra min Side — for, at Loven kan udkomme. Det er et meget vigtigt og gennemgribende Spørgsmaal og Paragraphens Afveedtagelse vilde indeholde en Opfordring for mig til nærmere at overveje denne Sag i dens Almindelighed. Der er bemærket med Hensyn til § 8, at man der ved vilde komme til at annectere Ublændinge. Dette er en fuldkommen Misforstaaelse af Paragraphen. Saaledes som Bestemmelserne om Hjælpestatten nu fortolkes, ere Ublændinge ikke undtagne fra denne. Jeg tilstaaer, at naar man s. Ex. beskaffer en kongelig Prindsesses nærmeste Omgivelse, gaaer man saavidt i denne Bestatning, at det maa anses for ønskeligt, at

en discretionair Myndighed i saa Henseende maatte overlades til Ministeriet. Jeg troer, at ligeoverfor den Liberalitet, der andre Steder vises mod Ublændinge, som der tage midlertidigt Ophold, er der al Anledning for os her til at vise den samme Liberalitet, og ikke strax begynde at skjære Skat af Ublændinge, fordi de tage et midlertidigt Ophold her. Det er altsaa for at beskytte Ublændingene, at man overlader Afgjørelsen heraf til den højeste Statsautoritet, som jo maa antages at have et noget friere Blik med Hensyn til disse Forhold, da det vilde være vanskeligt at beskytte dem ved formulerede Lovbestemmelser. Jeg havde først gjort et Forsøg herpaa, men jeg tilstaaer, at Forsøget ikke lykkedes. Naar det er sagt, at det er vanskeligt at skjelne imellem, hvad der anvendes til at holde Næringen i Gang, og hvad der anvendes til at udvide Næringen, er det ganske rigtigt, at dette i mange Tilfælde kan være vanskeligt nok; men der vil paa den anden Side være mange Tilfælde, hvor det er aldeles klart, at Anvendelsen stæer til Udvidelse af Driften og ikke blot til at holde den i Gang. Der kan være mange Tilfælde, hvor det vil løbe ind i hinanden, hvad der jo gælder om alle sige Forhold; men det er ogsaa vist, at det i mangfoldige Tilfælde er klart, hvad der ligger paa den ene Side, og hvad der ligger paa den anden. Jeg kan altsaa ikke tillægge disse Bemærkninger nogen særdeles Vægt. Heller ikke forekommer det mig, at de Indvendinger, der ere blevne gjorte med Hensyn til Bestatning af Livrente, have nogen særdeles Vægt. Det er overhovedet Tilfældet med al mulig saadan Bestatning, at det gjør en Forskjel, om man anvender sin Formue paa eengang, eller man derimod anvender kun Renten og beholder Formuen. Naar jeg i eet Aar tager op af Capitalen og forbruger den heel og holden; saa kan jeg ikke siden blive beskattet af denne Indtægt; saa er det forbi. Det er altsaa intet Særligt ved dette Forhold.